

РЕШЕНИЕ

№ 34692

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **7299** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Фешън Рентал“ ЕООД [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221024002766-091-001 / 18. 03. 2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 550 / 06. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото не са ценени всички доказателства, а други са ценени превратно. Излага съображения за неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Моли да се отмени оспорения РА.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез писмена молба на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221024002766-020-001 от 10. 06. 2024 г., връчена на 19. 08. 2024 г., изменена със ЗВР № Р-22221024002766-020-002 / 18. 11. 2024 г. и ЗВР № Р-22221024002766-020-003/ 17. 12. 2024 г., издадени от М. Х., оправомощени със Заповед № РД-01-404 / 27. 05. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Фешън Рентал“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 12. 2018 г. – 31. 12. 2020 г., както и за корпоративен данък за периода 01. 01. 2018 г. – 31. 12. 2020 г. Ревизията е

следвало да бъде завършена до 17. 01. 2025 г. Ревизията е повторна, като издадения при първата ревизия РА № Р-22221021000020-091-001 / 23. 03. 2022 г. е обявен за нищожен с решение № 5240 8 04. 08. 2023 г. по адм. д. № 6938 / 2022 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 6271 / 22. 05. 2024 г. по адм. д. № 11797 / 2023 г. на ВАС.

На основание чл. 124, ал.1 и ал. 3 от ДОПК на жалбоподателя е връчено Уведомление № Р-22221024002766-113-001/17.12.2024 г. (стр. 393 от адм. преписка), с което е уведомен, че основата за облагане по ЗДДС и ЗКПО за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2,4 и 5 от ДОПК.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221024002766-091-001 / 19. 02. 2025 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221024002766-091-001 / 18. 03. 2025 г., издаден от М. Х.-органа възложил ревизията и М. В. - ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 24. 03. 2025 г.

С жалба от 07. 04. 2025 г., изпратена на електронната поща на НАП (стр. 139), е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 550 / 06. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е потвърден. Решението е връчено на 09. 06. 2025 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № Ж-0001-192 / 12. 06. 2025 г., е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22221024002766-091-001 / 18. 03. 2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 550 / 06. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя „Фешън Рентал“ ЕООД, са установени задължения по ЗДДС в размер на 6658,24 лв. и лихви в размер на 4 632,18 лв., както и задължения за корпоративен данък в размер на 7 252,17 лв. и лихви размер на 4001,47 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

В хода на ревизията е извършен съпоставка между декларираните в СД по ЗДДС отчети за продажби и оборотите на ЕКАФП. Констатирано е, че за м. 01.2019 г., м. 02.2019 г. и м. 12.2019 г. са налице разминавания, както следва:

- за м. 01.2019 г. от жалбоподателя са отчетени чрез регистрираните на дружеството ЕКАФП обороти в размер на 230 613,07 лв., а в дневника за продажби за периода са декларирани продажби в брой в размер на 187 736,36 лв. или с 42 876,64 лв. по-малко. Отчетено е обстоятелството, че през м. 12.2018 г. ревизираното лице е декларирано неправилно в отчетните си регистри по ЗДДС продажба от 01.01.2019 г. в размер на 36 593,41 лв. Предвид наличието на фактическото разминаване между данните по СД по ЗДДС за периода и оборотите по ФУ в размер на 6 283,23 лв. органите по приходите са приели, че са налице недекларирани доставки.

- за м. 02.2019 г. от жалбоподателя са отчетени чрез регистрирани на дружеството ЕКАФП,

обороты в размер на 233 230,31 лв., но в дневника за продажби за периода са декларирани продажба в брой в размер на 227 019,08 лв. или с 6 211,23 лв. по-малко. Разликата между данните по СД по ЗДДС за периода и оборотите по ФУ в размер на 6 211,23 лв.

-за м. 12.2019 г. от жалбоподателя са отчетени чрез регистрирани на дружеството ЕКАФП, обороты в размер на 502 882,04 лв., но в дневника за продажби за периода, са декларирани продажба в брой в размер на 488 627,04 лв. Разликата между данните по СД по ЗДДС за периода и оборотите по ФУ е в размер на 14 255 лв.

При тези данни и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС на жалбоподателят е начислен ДДС в размер на 4 458,24 лв., от които за м. 01.2019 г. декларираният от дружеството ДДС по облагаеми доставки е увеличен с 1 047,20 лв. /6 283,23 лв. - констатирана разлика в отчетените приходи, в която е прието че се съдържа дължимия данък/; - за м. 02.2019 г. декларираният от дружеството ДДС по облагаеми доставки е увеличен с 1 035,21 лв. /6 211,23 лв. - констатирана разлика в отчетените приходи, в която е прието че се съдържа дължимия данък / и за м. 12.2019 г. декларираният от дружеството ДДС по облагаеми доставки е увеличен с 2 375,83 лв. /14 255 лв. - констатирана разлика в отчетените приходи, в която е прието че се съдържа дължимия данък/.

От страна на жалбоподателя се твърди, че така полученото разминаване се дължи на погрешно маркирани суми за м. 01 и 01. 2019 г., а сумата от 14 255 лв. за м. 12. 2019 г. била внесено в брой капаро, което впоследствие било върнато.

Съдът намира така изложените доводи за неоснователни.

Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки и за установяване на дистанционна връзка с НАП са определени с Наредба № Н-18 на Министерство на финансите от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. В конкретния случай не са представени доказателства, за наличието на грешно осчетоводяване или редовно извършена сторно операция.

Конкретно за сумата от 14 255 лв. действително е представена (стр. 1280 от адм. преписка) фискална бележка за извършено сторно, но правилно същата не е кредитирана от приходната администрация. Твърдението за извършено плащане в брой на сумата от 14 255 лв. е в нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване плащанията в брой и освен това в сторно бележката се сочи получател физическо лице, докато в обясненията се твърди извършено плащане от юридическо лице.

Доколкото не са представени доказателства, от които да се установи на какво се дължат констатираните разминавания между оборотите по ФУ и продажбите в брой, отчетени в дневниците за продажби за периодите, правилно с РА е прието, че са налице неотчетени приходи, поради което е доначислен ДДС.

2. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 200,00 лв. по 2 фактури /№22/13.12.2019 г. и №[ЕГН]/ 06.12.2019 г./, издадени от „ДАРИТА ГРУП“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка доставчика, като в резултат дружеството не е открито на адреса за кореспонденция и не е представило доказателства за реалност на доставките. Констатирано е, че доставчикът не притежава кадрова и техническа обезпеченост през ревизираните данъчни периоди, декларира дейност „производство на мебели“, дейности не е подадена и ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. съответно не са декларирани приходи.

От страна на жалбоподател са представени процесните фактури с предмет на доставката „музикално изпълнение“ и банкови извлечения за извършено плащане.

Съдът намира, че в конкретния случай не е доказано извършването на реална доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

Безспорно е, че доставчика не е открит на декларирания адрес, като освен това няма данни, в какво се състои това музикално изпълнение. Видно е, че самия доставчик няма наети лица, а предмета му на дейности е свързан с производството на мебели.

Действително представена е декларация, с която се твърди участие на музикална група, но същата не е съпроводена с обичайните за този вид дейност договори, протоколи или доказателства за заплащането на хонорар на самата група.

При тези данни, съдът намира, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен кредит.

Относно начислените лихви - в размер на 504,50 лв., за неправомерно ползван данъчен кредит.

Органите по приходите са констатирали, че в изпълнение на сключени с „БРИТИШ АМЕРИКАН ТАБАКО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД договори за предоставяне, на рекламни услуги- „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД е следвало да издаде 2 фактури през 2020 г. на обща стойност 50 000 лв. /до 31.01.2020 г. и до 31.07.2020 г./.

В тази връзка е установено, че фактура №202/30.05.2021 г. е издадена на по-късен етап от страна на „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД и същата е намерила отражение в отчетните регистри на жалбоподателя едва през м. 05.2021 г. Предвид изложеното за констатираното закъснение за начисляване на ДДС по доставката за м. 07.2020 г., когато е следвало да бъде издадена фактурата, са начислени лихви в размер на 423,65 лв.

От страна на жалбоподателя се твърди, че поради пандемията от Ковид 19 е била постигната договорка с „БРИТИШ АМЕРИКАН ТАБАКО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД втората вносна да де бъде фактурирана през 2020 г., а това е станало едва през 2021 г., когато е издадена фактурата.

Съдът намира така изложените доводи за неоснователни.

Видно от доказателствата по преписката, че не е налице сключен между страните анекс, с който да са променени условията по договорите, в това число на дължимите суми по тях, поради което в сила е било първоначално уговореното, а именно – да се издаде фактурата до 31. 07. 2020 г. Доколкото това не е направено, а фактура е издадена през 05. 2021 г., правилно са начислени лихвите за забава.

Относно КИ №70/30.10.2020 г. с ДО в размер на 23 469,96 лв. и ДДС в размер на 4 693,99 лв. към фактура №69/01.10.2020 г. издадени от „ВАДА 2014“ ЕООД. Известието е отразено на по-късен етап в отчетните регистри по ЗДДС на жалбоподателя, поради което от ревизиращите за така констатираното закъснение за коригиране на упражненото право на приспадане на данъчен кредит за м. 10.2020 г. е начислена лихва в размер на 80,85 лв.

От страна на жалбоподателя не са изложени доводи в тази връзка, поради което съдът намира, лихвата е законосъобразно начислена.

Относно установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО

С оспорения РА са определени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 7 252,17 лв., въз основа на следните преобразувания:

Преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2019 г. по реда на чл. 78 от ЗКПО в посока увеличение със сумата на неотчетените приходи от продажби с ЕКАФП в размер на 22291,21 лв.

В хода на ревизията е установено, че през 2019 г. са налице неотчетени от „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД продажби, чрез ЕКАФП в размер общо на 22 291,21 лв.

Съгласно чл. 78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно

задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели. Съобразно изложените по-горе мотиви, за неотчетени приходи, следва издадения РА да бъде потвърден като правилен и законосъобразен в тази си част.

По реда на чл. 78 от ЗКПО е преобразуван и финансовия резултат на дружеството за 2019 г. в посока увеличение със сумата на неотчетените приходи от лихви в размер на 11 693,79 лв. и преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2020 г. със същата сума по реда на чл. 81 от ЗКПО в посока намаление.

В хода на ревизията е установено, че през отчетните 2017 г. и 2018 г. „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД е предоставило заеми на „ВВ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „ЗАХАРЕН КОМБИНАТ ПРОВДИВ“ АД, във връзка с което от страна на жалбоподателя са представени договори за заем, както и доказателства за осчетоводяването им. Органите по приходите са констатирани, че приходи от лихви в размер на 11 693,79 лв., касаещи 2019 г. не са осчетоводени през процесния данъчен период на начисляването им, а през следващия - 2020 г. Предвид гореизложеното и на основание чл. 78 от ЗКПО с неотчетените приходи от лихви в размер на 11 693,79 лв. е преобразуван счетоводния финансов резултат на дружеството за 2019 г. в посока увеличение. Едновременно с това ревизиращите са коригирали и счетоводния финансов резултат на „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД за 2020 г., като по реда на чл. 81 от ЗКПО са намалили същия със сума в размер на 11 693,79 лв.

От страна на жалбоподателя се иска отмяна на РА в тази му част, като се твърди, че заемите не са върнати през 2019 г.

Съдът намира за законосъобразни изложените от решаващия орган доводи, че съгласно чл. 8.2, б. „а“ от СС 18, приходите от лихви следва да се признават текущо - пропорционално на времевата база, отчитаща ефективния доход от съответния актив, предоставен на трето лице. Тоест стандарта не допуска приходът да се признава закуп в един отчетен период, при условие че икономическите ползи от съответния актив се ползват през два или повече отчетни периода.

При това положение са неправилни доводите на жалбоподателя, че лихвата следва да се изчислява към датата на връщане на заемите, тъй като е видно, че заемите не са върнати и към 31.12.2020 г., въпреки че към този момент вече е начислена лихва.

Относно увеличението на финансовите резултати за 2018 г. и 2019 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка е чл. 10, ал. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, със сума в размер на 25 130,50 лв.

1. Относно отчетените през 2018 г. разходи за запалки и ветрила в размер на 1 618 лв. по 2 фактури, издадени от „АТЛАНТ СТРОЙ“ ЕООД

В хода на ревизията е констатирано, че доставките, документириани от „АТЛАНТ СТРОЙ“ ЕООД не са реално осъществени и за „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тези доставки

2. Относно отчетените през 2018 г. разходи в размер на 12 512,50 лв.- във връзка с доставка, фактурирана от „БУЛГАР 2017“ ЕООД с предмет „дадена консумация“.

„ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД е отчело разход в размер на 12 512,50 лв. по фактура №16/31.07.2018 г., издадена от „БУЛГАР 2017“ ЕООД. В тази връзка е представена единствено фактура, с предмет „дадена консумация“. От жалбоподателя не са ангажирани съпътстващи документи, пито са представени, доказателства за вида на консумацията или за лицата, на които е дадена същата. В хода на ревизионното производство не е изяснено и дали процесния разход, е свързан с извършваната икономическа дейност от лицето.

3. Относно отчетените през 2019 г. разходи за услуги /музикално изпълнение/ в размер на 11 000 лв. по 2 фактури, издадени от „ДАРИТА ГРУП“ ЕООД

Въз основа на фактите и обстоятелствата, установени в частта на облагането по ЗДДС и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от същия закон, ревизиращият екип е преобразувал счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество в посока увеличение с отчетените разходи във връзка с получените фактури от „ДАРИТА ГРУП“ ЕООД.

Преобразуване на финансовия резултат на дружеството за 2020 г. по реда на чл. 78 от ЗКПО в посока увеличение с неотчетените приходи за услуги в размер на 25 000 лв.

Ревизиращия екип е установил, че през 2020 г. жалбоподателят не е отчетел целия размер на получения приход от предоставените услуги на „БРИТИШ АМЕРИКЪН. ТАБАКО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Посочено е, че съгласно сключения, между страните договор „ФЕШЪН РЕНТАЛ“ ЕООД е следвало да издаде в срок до 31.07.2020 г. фактура за сумата от 25 000 лв. данъчна основа и 5 000 лв. ДДС. Това не е направено от жалбоподателя през 2020г., а през 2021г., когато ревизираното дружество е издало фактура №202/30.05.2021 г.

С оглед изложеното и на основание чл. 81 от ЗКПО, във връзка с чл. 78 от ЗКПО данъчният финансов резултат на лицето е преобразуван в посока увеличение с неотчетените през 2020 г. приходи по процесната доставка.

Съгласно СС 18 и ЗСч приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. Това е изискването за съпоставимост на приходите и разходите. В случая не е установено разходите на дружеството да са отнесени за друг данъчен период, нито от жалбоподателя е приложен анекс или друг документ, от който да се установява, че срокът по договора е променен. При това положение съдът намира РА за законосъобразен и в тази част.

В тази връзка следва да се отбележи, че на жалбоподателя е връчено уведомление с което същото е уведомен, че основата за облагане по ЗДДС и ЗКПО за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2,4 и 5 от ДОПК. На 20.02.2025 г. е депозирано писмено изявление от управителя на дружеството, който е възразил по отношение приложението на особени ред за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, като е посочил, че счетоводната отчетност на дружеството е редовно водена и документацията за ревизираните периоди е била представена на органите по приходите при първоначалната ревизия, приключила с РА. Не са представени обаче исканите документи и писмени обяснения.

При това положение, по отношение на задълженото лице са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2,4 и т. 5 от ДОПК, а именно налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред, както и липсват съответните документи.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията почл. 122, ал. 1 от ДОПК, е подкрепено със събраните доказателства.

По делото от страна на жалбоподателя не успяха да се оборят фактическите констатации в ревизионния акт, като в случая не се ангажираха никакви доказателства в подкрепа на твърденията изложени в жалбата.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от

пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, но такова не се претендира, поради което и не се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Фешън Рентал“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221024002766-091-001 / 18. 03. 2025 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 550 / 06. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с който е отказано право на данъчен кредит в размер на 439 584,50 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 47 256,84 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: